

Participar en aquest acte és, per a mi, un honor, i per a la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona i els companys acadèmics als quals represento, una satisfacció, homenatjant *in memoriam* un dels seus acadèmics més distingits.

Els parlaments que m'han precedit han glossat la personalitat i els treballs científics del doctor Ramon Margalef, des de diferents angles i en múltiples àrees del coneixement, i han confirmat i recordat la magnitud de la seva obra, que el defineix com un gran català certament universal.

Universalitat que li confereixen les seves nombroses aportacions científiques, publicacions i mestratge, com la creació d'una escola d'ecologia de gran prestigi, amb un gran nombre de deixebles i seguidors d'excel·lència, dels quals avui i aquí tenim una bona representació.

La seva tasca fou reconeguda arreu del món, com es dedueix dels premis i medalles rebuts (deu d'institucions estrangeres en el període 1972-2004); pels seus doctorats *honoris causa* i les múltiples *laudatio*, de les quals es feu creditor, a càrrec de col·legues de renom.

Un fet que voldria destacar és que ha estat un científic del qual tothom, dintre i fora del país, ha parlat bé, s'ha encomiat la seva obra i personalitat i se li han dedicat *simposia* i nombrosos actes de reconeixement públic, com a testimoni del que acabo de dir.

El doctor Ramon Margalef va ingressar a la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona el 4 d'abril de 1957, amb un treball titulat «La teoria de la informació en ecologia».

A més de manifestar «la insuficiència de les matemàtiques utilitzades abans pel biòleg», ens diu que «la teoria de la informació ultrapassa l'estadística i emprà conceptes com l'entropia, evolució, organització de sistemes bio-

lògics, etc., que permeten quantificar elements o fenòmens naturals en el temps i en l'espai».

Crec que estaran d'acord a considerar originals i meritòries aquestes aportacions presentades fa quaranta-set anys, utilitzant fórmules matemàtiques que expressen el valor de la informació en bits. I aclareix, cito textualment, que és la «unitat que correspon a una definició entre dues alternatives igualment probables...»

La seva teoria l'aplicava, ja, a casos i referències experimentals, quantificats i ubicats, com deia al principi, «en el temps i en l'espai».

I acabava el seu discurs d'ingrés amb un paràgraf que he trobat de gran bellesa, diu: «La teoria de la informació procura una forma d'expressió apropiada quan tractem de propietats de l'Univers i volem exposar en descripció concisa les manifestacions de la força sublim que ha aixecat la vida del caos.»

Aquest era l'home i el científic admirat, reconegut i exemple per a les futures generacions. El seu record perdurarà sempre entre nosaltres.

RAFAEL FOGUET I AMBRÓS
President de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona